

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 17ης Νοεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-154/03,

Biofarma SA, με έδρα το Neuilly-sur-Seine (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους V. Gil Vega, A. Ruiz López και D. Gonzalez Maroto, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους W. Verburg και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc., με έδρα την Ταμπα, Φλόριδα (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον S. Klos, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Φεβρουαρίου 2003 (υπόθεση R 370/2002-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Biofarma SA και της Bausch και Lomb Pharmaceuticals, Inc.,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. D. Cooke, Πρόεδρο, τον R. García-Valdecasas και την V. Trstenjak, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη την προσφυγή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Μαΐου 2003,

αφού έλαβε υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2003,

αφού έλαβε υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Δεκεμβρίου 2003,

αφού έλαβε υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Απριλίου 2004,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Μαΐου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 6 Απριλίου 1998, η Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc. (στο εξής: παρεμβαίνουσα) υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι το λεκτικό σήμα ALREX.
- 3 Τα προϊόντα, για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, ανήκουν στην κλάση 5 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «οφθαλμολογικά φαρμακευτικά προϊόντα, ήτοι σταγόνες για τους οφθαλμούς, διαλύματα, γέλες και αλοιφές που χρησιμοποιούνται για τη θεραπευτική αγωγή των μολύνσεων και φλεγμονών του οφθαλμού».
- 4 Στις 12 Ιουλίου 1999, η Biofarma SA (στο εξής: προσφεύγουσα), ήδη δικαιούχος των λεκτικών σημάτων ARTEX που έχουν καταχωρισθεί στη Γαλλία, στις χώρες της Μπενελούξ και στην Πορτογαλία, για προϊόντα της κλάσεως 5 («φαρμακευτικό ιδιοσκευάσμα προοριζόμενο για καρδιαγγειακές παθήσεις: φαρμακευτικά και

κτηνιατρικά προϊόντα καθώς και προϊόντα υγιεινής υλικά για το σφράγισμα των οδόντων και για οδοντικά εκμαγεία»), άσκησε ανακοπή κατά της αιτηθείσας καταχωρίσεως σήματος, ισχυριζόμενη ότι υφίστατο, μεταξύ των εν λόγω σημάτων, κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

- 5 Στις 18 Ιανουαρίου 2000, το ΓΕΕΑ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την ακόλουθη τροποποίηση, την οποία επέφερε η παρεμβαίνουσα στον κατάλογο των προϊόντων που αφορά η αιτηθείσα καταχώριση σήματος: «υποαλλεργικά, στεροειδή, οφθαλμολογικά προϊόντα, ήτοι σταγόνες για τους οφθαλμούς, διαλύματα, γέλες και αλοιφές που χρησιμοποιούνται για τη θεραπευτική αγωγή των μολύνσεων και φλεγμονών του οφθαλμού». Με το ίδιο έγγραφο, το ΓΕΕΑ καλούσε την προσφεύγουσα να του γνωρίσει εάν ενέμενε στην ανακοπή της, πράγμα που αυτή έπραξε με επιστολή της 4ης Φεβρουαρίου 2000.
- 6 Με απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2002, το τμήμα ανακοπών έκανε δεκτή την ανακοπή. Αποφάνθηκε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, δεδομένου ότι τα σημεία ALREX και ARTEX είναι όμοια, όπως επίσης και τα προϊόντα που υποδηλώνονται με τα επίμαχα σήματα.
- 7 Στις 25 Απριλίου 2002, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 8 Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 4 Μαρτίου 2003, το τρίτο τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή, με το σκεπτικό, ιδίως, ότι, μολονότι τα επίμαχα προϊόντα ανήκουν στην ίδια κλάση, εμφανίζουν μικρή μόνον ομοιότητα μεταξύ τους.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προτάσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 4ης Μαΐου 2005.
- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση και «να αναγνωρίσει ότι υφίσταται πράγματι κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων ARTEX και ALREX, τα οποία προσδιορίζουν όμοια προϊόντα»
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό*Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 13 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, παράβαση, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 14 Πρώτον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζονται με τα συγκρουόμενα σήματα είναι όμοια, καθόσον έχουν την ίδια φύση και τον ίδιο προορισμό, ήτοι την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ανθρώπινης υγείας, παρασκευάζονται από τις ίδιες επιχειρήσεις εντός των αυτών εργαστηρίων, διατίθενται στο εμπόριο μέσω των ίδιων διαύλων διανομής, επί παραδείγματι μέσω ιατρικών επισκεπτών, διαφημίζονται στα ίδια εξειδικευμένα περιοδικά, πωλούνται εντός των αυτών καταστημάτων, ήτοι των φαρμακείων, και χορηγούνται εντός των ίδιων χώρων, ήτοι των νοσοκομείων, των κέντρων υγείας, κ.λπ.
- 15 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το αντιυπερτασικό φάρμακο, το οποίο προσδιορίζεται με τα προγενέστερα σήματα ARTEX, μολονότι εμφανίζεται υπό μορφή δισκίων, ενδέχεται μελλοντικώς να εμφανισθεί υπό άλλη φαρμακευτική μορφή προς διευκόλυνση της χορηγήσεώς του σε ορισμένες κατηγορίες ασθενών, παραδείγματος χάριν υπό μορφήν σταγόνων, ήτοι υπό την ίδια μορφή με τα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα ALREX του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 16 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από την απλή οπτική σύγκριση των σημείων ARTEX και ALREX αποδεικνύεται ο βαθμός ομοιότητάς τους. Η οπτική τους ομοιότητα απορρέει από την προφανή σύμπτωση του αρχικού τους γράμματος «a» και των δύο τελευταίων γραμμάτων τους «ex». Επίσης είναι κοινό το κεντρικό τους σύμφωνο «r». Όλα αυτά τα στοιχεία παράγουν οπτική εντύπωση που οδηγεί ευχερώς σε σύγχυση της μιας ονομασίας με την άλλη, πράγμα που θα έπρεπε να

θεωρηθεί ότι αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως. Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι, κατά την εκτέλεση ιατρικής συνταγής που έχει συνταχθεί εν τάχει, ενδέχεται να διαπραχθούν σφάλματα με μοιραίες συνέπειες, σε περίπτωση που οι ονομασίες των δύο φαρμάκων εμφανίζουν τέτοιο βαθμό ομοιότητας. Οι μοναδικές διαφορές που αφορούν τα κεντρικά γράμματα των λέξεων δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτές εκ πρώτης όψεως. Πράγματι, διαφέρουν μόνον το ένα από τα κεντρικά σύμφωνα (το «t» αντί του «l») και η θέση του σε σχέση με το άλλο σύμφωνο που είναι κοινό στις δύο ονομασίες. Ο καταναλωτής συγκρατεί κατά κανόνα τα πρώτα και τα τελευταία γράμματα και όχι τα κεντρικά γράμματα.

- 17 Επίσης, από φωνητικής απόψεως, ο κίνδυνος συγχύσεως είναι προφανής, κυρίως επειδή τα φωνήεντα «a» και «e» έχουν την ίδια θέση σε αμφότερες τις λέξεις. Επί πλέον, επειδή αμφότερα τα σήματα συγκροτούνται από δύο μόνον συλλαβές, η σύμπτωση αυτή έχει ακόμη μεγαλύτερο αντίκτυπο, πολύ περισσότερο που αποτυπώνεται πρωτίστως και σαφέστερα ο ήχος των φωνηέντων, ιδίως δε των φωνηέντων «a» και «e». Εξάλλου, επειδή το φωνήεν «a» είναι το πρώτο γράμμα αμφοτέρων των σημάτων, ενισχύεται ο ήχος του συμφώνου που ακολουθεί. Η προσφεύγουσα εκθέτει ακόμη ότι, στη Γαλλία, στην Πορτογαλία και στις χώρες της Μπενελούξ, όπου τα συγκρουόμενα σήματα θα έπρεπε να συνυπάρχουν εάν επιβεβαιωνόταν η προσβαλλομένη απόφαση, η δεύτερη συλλαβή των σημάτων αυτών προφέρεται εξ ολοκλήρου και τονίζεται. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, σε αυτήν τη συλλαβή, το φωνήεν «e» συμπίπτει με το τελικό σύμφωνο «x», οπότε η εν λόγω συλλαβή προφέρεται στα γαλλικά όπως τα γράμματα «k» και «s» εκφερόμενα διαδοχικώς. Συνδυαζόμενο με το φωνήεν «e», το «x» ακούγεται, επομένως, εντονότατα και κυριαρχεί επί του συνόλου. Η πρώτη συλλαβή αρχίζει, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, με το φωνήεν «a», το οποίο επίσης ακούγεται εντονότατα και τείνει να εξασθενήσει περαιτέρω τον, ήδη ασθενή καθ' εαυτόν, ήχο του συμφώνου που ακολουθεί («l» στη μία περίπτωση και «r» στην άλλη). Τέλος, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι αμφότερες οι ονομασίες έχουν ως κεντρικό γράμμα το «r» που είναι υπερωικό τριβόμενο σύμφωνο.

- 18 Συναφώς, η προσφεύγουσα επιμένει στο γεγονός ότι ο καταναλωτής έχει σπανίως την ευκαιρία να προβεί σε απευθείας σύγκριση των σημείων ALREX και ARTEX και πρέπει να βασισθεί στην ατελή εικόνα που διατήρησε στη μνήμη του.

- 19 Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι το «Institut national de la propriété intellectuelle» (Εθνικός Οργανισμός Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας), ενώπιον του οποίου προσέβαλε με ανακοπή την καταχώριση του σήματος ALREX στη Γαλλία, αποφάνθηκε, με την απόφασή του της 28ης Απριλίου 2000, ότι το σημείο ALREX αποτελούσε απομίμηση του προγενέστερου σημείου και, επομένως, δεν μπορούσε να τύχει προστασίας ως σήμα στη Γαλλία προς υποδήλωση των αυτών ή ομοειδών προϊόντων.
- 20 Σε σχέση με την απεικόνιση των συσκευασιών, η οποία προσκομίσθηκε από την παρεμβαίνουσα και παρατίθεται στη σκέψη 35 κατωτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται, με την απάντησή της, ότι πρέπει να ληφθεί αποκλειστικώς υπόψη η μορφή με την οποία καταχωρίστηκαν πράγματι τα σήματα ARTEX και να συγκριθεί με τη μορφή που έχει πράγματι το σήμα ALREX, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ενώπιον του ΓΕΕΑ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρόκειται για δύο σήματα που αναγράφονται με κεφαλαία γράμματα και περιορίζονται απλώς σε μια ονομασία, χωρίς γραφιστικά στοιχεία, χρώματα, διαφορετικά γράμματα ή χαρακτηριστικά παρέχοντα τη δυνατότητα να γίνει διάκριση του ενός από το άλλο.
- 21 Τρίτον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι το τμήμα προσφυγών φαίνεται να θεωρεί ως δεδομένο ότι οι καταναλωτές είναι επαγγελματίες ή εξειδικευμένο προσωπικό, πράγμα που δεν συμβαίνει. Ο τελικός καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων είναι πάντοτε ένας ασθενής, ήτοι ένας έφηβος ή ηλικιωμένος, που έχει λάβει, ή όχι, ορισμένη κατάρτιση και διαθέτει, ή όχι, ορισμένο επίπεδο γενικής παιδείας. Εξάλλου, ένας νοσοκόμος ή το νοσηλευτικό προσωπικό νοσοκομείου θα μπορούσαν επίσης να υποπέσουν σε σύγχυση όσον αφορά τα δύο αυτά φάρμακα, επειδή οι αντίστοιχες ονομασίες τους προσομοιάζουν κατά πολύ.
- 22 Τέλος, τέταρτον, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το σήμα δεν έχει ως αποστολή μόνον να αποφευχθεί να θεωρήσει ο καταναλωτής ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση, αλλά επίσης να εξασφαλιστεί ο προσδιορισμός των προϊόντων καθ' εαυτών προς το συμφέρον του καταναλωτή. Στην περίπτωση ενός φαρμάκου, ο καταναλωτής επιθυμεί να προμηθευτεί το προϊόν που φέρει συγκεκριμένο σήμα, διότι προσδοκά από αυτό ευεργετικά αποτελέσματα για την υγεία του. Κατά συνέπεια, ο εν λόγω καταναλωτής έχει ιδιαίτερο συμφέρον να προσδιορίζεται σαφώς το προϊόν και να μην υπάρχει ενδεχόμενο συγχύσεως με άλλο προϊόν, με κίνδυνο βλάβης της υγείας του.

- 23 Το γεγονός ότι υπάρχουν και άλλοι φορείς ή επίσημοι οργανισμοί αρμόδιοι να επιτρέπουν τη διάθεση των φαρμακευτικών προϊόντων στην αγορά δεν απαλλάσσει τον φορέα, ο οποίος είναι αρμόδιος να προβαίνει στην καταχώριση των σημάτων, από του να λάβει υπόψη αυτή τη λειτουργία του σήματος.
- 24 Η προσφεύγουσα συνάγει από αριθμητικά στοιχεία της Παγκόσμιας Οργανώσεως Υγείας και του ισπανικού Υπουργείου Υγείας και Προστασίας των καταναλωτών ότι δεν είναι σπάνιο να ανευρίσκονται, εντός του αυτού οικογενειακού ή επαγγελματικού κύκλου, δύο άτομα πάσχοντα, αντιστοίχως, από αρτηριακή υπέρταση, υποκείμενη σε θεραπευτική αγωγή με το ARTEX, και από επιπεφυκίτιδες οφειλόμενες σε εποχική αλλεργία, για τις οποίες συνταγογραφείται το ALREX, ή να υποφέρει ο ίδιος ασθενής από αμφότερες τις παθήσεις, οπότε δεν είναι, επομένως, ασύνηθες να ευρίσκονται συγχρόνως τα δύο φάρμακα στον ίδιο χώρο.
- 25 Η προσφεύγουσα προσθέτει συναφώς ότι, όπως πιστοποιείται με ένορκες βεβαιώσεις ή μαρτυρίες εμπειρογνομώνων που μπορεί να προσκομίσει, η σύγχυση ενός φαρμάκου με άλλο μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες, ιδίως σε περίπτωση εξωτερικής χρήσεως, δεδομένου ότι το ARTEX μπορεί μελλοντικώς να κυκλοφορεί υπό μορφή σταγόνων. Επομένως, οι κίνδυνοι για την υγεία σε περίπτωση συγχύσεως πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- 26 Ως προς την ομοιότητα των προϊόντων, το ΓΕΕΑ, στηριζόμενο στην απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon (Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 23), δέχεται ότι εν γένει υπάρχει ομοιότητα οσάκις φαρμακευτικά προϊόντα συγκρίνονται προς άλλα φαρμακευτικά προϊόντα. Ωστόσο, κρίνει ότι ο βαθμός ομοιότητας ενδέχεται να διαφέρει, ιδίως στην περίπτωση προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση διαφορετικών προβλημάτων υγείας. Ακόμη και εάν ο προσορισμός όλων των φαρμακευτικών προϊόντων ήταν ο ίδιος, ήτοι η αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας, η φύση των εν λόγω προβλημάτων ενδέχεται να διαφέρει μέχρι του σημείου που να υφίσταται μικρός μόνον βαθμός ομοιότητας, πράγμα που μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα, κατά την εκτίμηση όλων των ασκούντων επιρροή παραγόντων, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

- 27 Οι οφθαλμικές μολύνσεις και η υπέρταση αντιμετωπίζονται από γιατρούς διαφορετικών ειδικοτήτων, σε διαφορετικούς χώρους, πράγμα που συνεπάγεται επίσης την ύπαρξη διαφορετικών διαύλων διανομής. Επί πλέον, διαφέρει επίσης ο τρόπος χορηγήσεως των δύο προϊόντων. Το μεν ARTEX προτείνεται υπό μορφή δισκίων ή σακχαροπήκτων για λήψη από το στόμα, το δε ALREX διατίθεται σε μορφή κατά το μάλλον ή ήττον υγρή, για τοπική χρήση επί του ανθρωπίνου σώματος. Επομένως, η αγορά των φαρμάκων που χρησιμοποιούνται κατά των μολύνσεων και των φλεγμονών του οφθαλμού διαφέρει από την αγορά των φαρμάκων που προορίζονται για την καταπολέμηση της υπερτάσεως.
- 28 Τέλος, μολονότι ενδέχεται μελλοντικώς το ARTEX να μην παράγεται πλέον μόνον υπό μορφή δισκίων ή σακχαροπήκτων, αλλά και υπό μορφή σταγόνων, αυτό δεν συμβαίνει σήμερα. Κατά την άποψη του ΓΕΕΑ, δεν μπορεί να γίνει σύγκριση μεταξύ προϊόντων επί τη βάσει ενδεχόμενων μεταβολών που θα επέλθουν μελλοντικώς.
- 29 Ως προς την ομοιότητα μεταξύ των σημείων, το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα δύο σημεία ARTEX και ALREX είναι συνήθεις ονομασίες φαρμακευτικών προϊόντων απαρτιζόμενες από κοινές συλλαβές, χωρίς κανένα έντονο ή εντυπωσιακό στοιχείο. Συγκεκριμένα, το μητρώο των κοινοτικών σημάτων, στην κλάση 5, περιλαμβάνει 296 καταχωρισμένα σήματα που καταλήγουν σε «ex».
- 30 Το ΓΕΕΑ παραδέχεται ότι τα σημεία προσομοιάζουν, αλλά κρίνει ότι το ζήτημα εάν τα σήματα εμφανίζουν ικανή ομοιότητα, ώστε να θεωρηθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, εξαρτάται από άλλους παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Τέτοιοι παράγοντες είναι, ιδίως, το κατά πόσον είναι γνωστό το σήμα στην αγορά, η ενδεχόμενη συσχέτιση με το χρησιμοποιούμενο ή καταχωρισμένο σημείο, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22). Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ προσέθεσε συναφώς ότι οι επαγγελματίες του κλάδου θα συσχετίσουν το ARTEX με τη γαλλική λέξη «artère» (αρτηρία).
- 31 Ως προς το ενδιαφερόμενο κοινό, το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών, με το σημείο 11 της αποφάσεώς του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τα φάρμακα που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της υπερτάσεως διατίθενται αποκλειστικώς κατόπιν ιατρικής συνταγής, το εν λόγω κοινό αποτελείται από ειδικούς. Το ΓΕΕΑ προσθέτει ότι, με την απόφασή του της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma

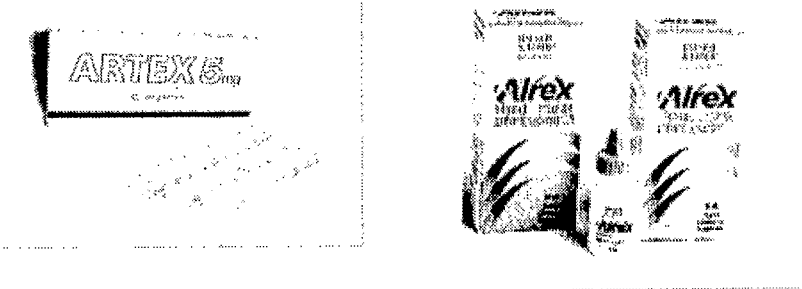
(BSS) (Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 42), το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό όσον αφορά τα οφθαλμολογικά φαρμακευτικά παρασκευάσματα και τα στείρα διαλύματα για τη χειρουργική οφθαλμολογία αποτελείται από ένα εξειδικευμένο στον ιατρικό τομέα κοινό, ιδίως τους οφθαλμιάτρους και τους χειρουργούς οφθαλμιάτρους. Το κοινό αυτό, λόγω των γνώσεών του, καταβάλλει μεγαλύτερη προσοχή από τον μέσο καταναλωτή ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

- 32 Το ΓΕΕΑ εκθέτει επίσης ότι, δεδομένου ότι το άρθρο 8, παράγραφος Ι, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν περιλαμβάνει καμία αναφορά σχετικά με το χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί επέλθει η σύγχυση, δεν υπάρχει λόγος να υποτεθεί ότι σύγχυση μπορεί να επέλθει μόνον κατά την αγορά. Σύγχυση μπορεί να επέλθει ενόσω το προϊόν, το οποίο φέρει το σήμα, ευρίσκεται σε εμπορική κυκλοφορία. Ωστόσο, εάν γινόταν δεκτό ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως κατά το χρονικό σημείο της αγοράς, δεν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι η κατάσταση είναι διαφορετική σε άλλο χρονικό σημείο, επί παραδειγματι κατά τη λήψη του φαρμάκου, εκτός εάν ληφθούν υπόψη διάφορες κατηγορίες κοινού που εκδηλώνουν διαφορετικό βαθμό προσοχής. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπάρχουν όμως διάφορες κατηγορίες κοινού.

- 33 Το ΓΕΕΑ παραπέμπει επίσης στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Durferfrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 52), η οποία, αφού διαπίστωσε ότι το κοινό αποτελείται από ειδικούς, αποφάνθηκε ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων δεν ήταν αρκούντως υψηλός για να μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ αυτών. Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννυόταν, κατά την άποψη του ΓΕΕΑ, από το γεγονός ότι το συγκεκριμένο κοινό ήταν άκρως εξειδικευμένο στον τομέα των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και, επομένως, ικανό να εκδηλώσει υψηλό βαθμό προσοχής κατά την επιλογή αυτών των προϊόντων και υπηρεσιών.

34 Τέλος, το ΓΕΕΑ κρίνει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο ενδεχόμενος κίνδυνος για την υγεία δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν περιλαμβάνει ένδειξη συνηγορούσα προς αυτήν την κατεύθυνση. Το άρθρο αυτό έχει ως αποκλειστικό σκοπό να απαγορεύσει την καταχώριση των σημάτων σε περίπτωση συγχύσεως μεταξύ του σήματος, του οποίου ζητείται η καταχώριση, και άλλου σήματος ήδη καταχωρισμένου.

35 Η παρεμβαίνουσα, η οποία συμερίζεται κατά βάση τα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ, επιμένει ιδίως στο γεγονός ότι τα σακχαρόπηκτα, τα οποία διαθέτει στην αγορά η προσφεύγουσα, είναι συσκευασμένα σε διαφανές πλαστικό, ενώ οι οφθαλμικές σταγόνες, οι οποίες πωλούνται από την παρεμβαίνουσα, διατίθενται εντός φιαλιδίου του οποίου το πώμα φέρει σταγονόμετρο, όπως πιστοποιείται με τις ακόλουθες απεικονίσεις:

36 Ακόμη και εάν τα επίμαχα προϊόντα παρουσιάζονταν αμφότερα με την ίδια και μοναδική μορφή, οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα απόφαση Canon, για την εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας των προϊόντων καταδεικνύουν σαφώς ότι αυτά δεν είναι όμοια ή, τουλάχιστον, ότι ο βαθμός ομοιότητάς τους είναι πολύ χαμηλός.

- 37 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα έκανε μνεία δύο αποφάσεων του Πρωτοδικείου οι οποίες δημοσιεύθηκαν μετά την κατάθεση του υπομνήματός της. Με την απόφαση της 1ης Μαρτίου 2005, T-169/03, Sergio Rossi κατά ΓΕΕΑ — Sissi Rossi (SISSI ROSSI) (Συλλογή 2005, σ. II-685), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι τσάντες για κυρίες και τα υποδήματα για κυρίες, μολοντί ανήκουν στα δερμάτινα είδη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι προσομοιάζουν, καθόσον τα προϊόντα αυτά δεν είναι εναλλακτά μεταξύ τους και δεν ευρίσκονται σε σχέση ανταγωνισμού. Με την απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2005, T-296/02, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (LINDENHOF) (Συλλογή 2005, σ. II-563), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι αφρώδεις οίνοι, αφενός, και οι ζύθοι, τα μείγματα ποτών και τα μεταλλικά ύδατα, αφ' ετέρου, δεν προσομοιάζουν, καθόσον οι καταναλωτές συνηθίζουν να τα καταναλώνουν υπό διαφορετικές συνθήκες και σε διαφορετικές περιστάσεις.
- 38 Αντιθέτως προς το ΓΕΕΑ, η παρεμβαίνουσα δεν νομίζει ότι τα συγκρουόμενα σήματα προσομοιάζουν. Φρονεί ότι, σύμφωνα με τη σκέψη 25 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer (Συλλογή 1999, σ. I-3819), πρέπει να ληφθούν υπόψη ιδίως τα διακριτικά και κυρίαρχα στοιχεία των σημάτων. Η κατάληξη «ex» είναι συνηθέστατη για όλες τις κατηγορίες σημάτων και προϊόντων, ιδίως στον φαρμακευτικό τομέα. Μολοντί το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε «κάποια ομοιότητα» απορρέουσα από το πλήθος των γραμμάτων που είναι ίδια, ήτοι το αρχικό «a» και την κατάληξη «ex», τόνισε την οπτική διαφορά που δημιουργεί η θέση του γράμματος «t» στο μέσο του σήματος ARTEX, θεώρησε δε ότι η διαφορά αυτή είχε σημαντικό αντίκτυπο επί της οπτικής εντυπώσεως από βραχεία σήματα, όπως αυτά της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 39 Τέλος, η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι το δίκαιο των σημάτων δεν έχει ως σκοπό να προστατεύσει τους ασθενείς από τη μη ορθή χρήση. Η ευθύνη αυτή ανήκει σε όργανα άλλα από το ΓΕΕΑ. Επί πλέον, το ενδεχόμενο της δηλητηριάσεως ασθενούς, ο οποίος θα έπασχε συγχρόνως από υπέρταση και από μόλυνση ή φλεγμονή του οφθαλμού, στον οποίον δε θα είχαν συνταγογραφηθεί αμφότερα τα επίμαχα προϊόντα, δεν είναι λογικό, καθόσον έχει ως προϋπόθεση ότι ο εν λόγω ασθενής

διαπράττει επί μακρόν σύγχυση μεταξύ σταγόνων και σακχαροπλήκτων. Θα έπρεπε να αναμένεται ότι ασθενείς πάσχοντες από σχετικώς σοβαρή νόσο, όπως η υπέρταση, επιδεικνύουν ιδιαίτερη επιμέλεια όσον αφορά τη λήψη των φαρμάκων τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 40 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται, ιδίως, τα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος σήματα, τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως κοινοτικού σήματος.
- 41 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις, αυτός δε ο κίνδυνος πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού για τα σήματα και τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων δε υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως.
- 42 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (αποφάσεις Canon, προπαρατεθείσα, σκέψη 17, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, προπαρατεθείσα, σκέψη 19).

43. Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σήματα ARTEX έχουν καταχωριστεί στη Γαλλία, στις χώρες της Μπενελούξ και την Πορτογαλία, οι οποίες αποτελούν, επομένως, το κρίσιμο έδαφος για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
44. Ως προς το σχετικό κοινό, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι τα φάρμακα, περί των οποίων πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση, συνταγογραφούνται από ιατρούς διαφορετικών ειδικοτήτων. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα φάρμακα αυτά είναι αρκούτως τρέχουσας χρήσεως, ώστε να συνταγογραφούνται επίσης από ιατρούς γενικής ιατρικής.
45. Εξάλλου, δεδομένου ότι τα σακχαρόπηκτα, που παρασκευάζει η προσφεύγουσα, και οι οφθαλμικές σταγόνες, που παρασκευάζει η παρεμβαίνουσα, πρέπει να λαμβάνονται κατ' οίκον από τους ασθενείς, αυτοί, ως τελικοί καταναλωτές, ανήκουν επίσης στο σχετικό κοινό, όπως και οι φαρμακοποιοί, καθόσον τα εν λόγω φάρμακα πωλούνται εντός των φαρμακείων τους.
46. Επομένως, στο σχετικό κοινό ανήκουν τόσο οι επαγγελματίες του ιατρικού τομέα (ιατροί ειδικοτήτων, ιατροί γενικής ιατρικής και φαρμακοποιοί) όσο και, αντιθέτως προς την άποψη που υιοθέτησε το τμήμα προσφυγών, οι ασθενείς.
47. Σε σχέση με τη σύγκριση των προϊόντων, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 23).

- 48 Εν προκειμένω, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα σχετικά προϊόντα είναι ίδιας φύσεως (φαρμακευτικά προϊόντα), έχουν τον ίδιο σκοπό ή προορισμό (αντιμετώπιση προβλημάτων της ανθρώπινης υγείας), απευθύνονται στους ίδιους καταναλωτές (επαγγελματίες του ιατρικού τομέα και ασθενείς) και διακινούνται με τους ίδιους διαύλους διανομής (κατά κανόνα, τα φαρμακεία).
- 49 Ωστόσο, όπως επισημαίνουν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, τα προϊόντα αυτά δεν είναι ούτε συμπληρωματικά ούτε ανταγωνιστικά. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στοιχείων ομοιότητας, η διαφορά αυτή μεταξύ των επίμαχων προϊόντων δεν είναι τέτοια που να αποκλείει, καθ' εαυτή, το ενδεχόμενο κινδύνου συγχύσεως.
- 50 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας ότι τα προϊόντα, λόγω του διαφορετικού τρόπου χορηγήσεώς τους, δεν είναι όμοια. Συγκεκριμένα, η διαφορά αυτή δεν είναι δυνατόν να υπερισχύσει, εν προκειμένω, της φύσεως και του κοινού προορισμού των οικείων προϊόντων.
- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι τα στοιχεία ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων υπερισχύουν των στοιχείων διαφοράς, πρέπει να συναχθεί ότι, όπως ορθώς επεσήμανε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλομένη απόφαση, υφίσταται ορισμένου βαθμού ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων προϊόντων.
- 52 Σχετικά με τη σύγκριση των σημάτων, επιβάλλεται η υπόμνηση, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την παρατιθέμενη νομολογία].

- 53 Μόνον η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι τα σήματα ALREX και ARTEX δεν προσομοιάζουν. Επιμένει, ιδίως, στο γεγονός ότι η κατάληξη « ex » είναι συνηθέστατη σε όλες τις κατηγορίες σημάτων, ιδίως στον φαρμακευτικό τομέα.
- 54 Ωστόσο, όπως επεσήμανε το τμήμα ανακοπών, έκαστο των δύο σημάτων συνίσταται σε λέξη με πέντε γράμματα. Η μοναδική διαφορά είναι ότι το ένα περιλαμβάνει το γράμμα «t» μεταξύ των γραμμάτων «r» και «e», το δε άλλο το «l» μεταξύ των γραμμάτων «a» και «r». Πέραν της διαφοράς αυτής, τέσσερα από τα πέντε γράμματα είναι τα ίδια, διατάσσονται δε κατά την αυτή σειρά: «arex». Επομένως, η οπτική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων είναι πολύ μεγάλη.
- 55 Επίσης, από φωνητικής απόψεως, τα σήματα έχουν την ίδια δομή, ήτοι αποτελούνται έκαστο από δύο συλλαβές, εκ των οποίων η πρώτη περιλαμβάνει δύο γράμματα και η δεύτερη τρία. Κάθε σήμα αρχίζει με το γράμμα «a» και τελειώνει με την κατάληξη «ex». Επί πλέον, το πρώτο και το τρίτο γράμμα εκάστου σήματος είναι σύμφωνα, εκ των οποίων το ένα κοινό (το γράμμα «r»).
- 56 Τέλος, από εννοιολογικής απόψεως, μολονότι το ΓΕΕΑ, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξε ότι οι επαγγελματίες του τομέα θα συσχετίσουν το σήμα ARTEX με τη γαλλική λέξη «artère» (αρτηρία), πράγμα που εξάλλου, κατά την

άποψη του τμήματος ανακοπών, δεν αρκεί για να αρθούν οι οπτικές και φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των σημάτων, επιβάλλεται η απάντηση, αφενός, ότι, ακόμη και εάν υποθεθεί ότι αυτό συμβαίνει, το σχετικό κοινό, όπως εκτέθηκε με τις σκέψεις 45 και 46 ανωτέρω, δεν αποτελείται μόνον από τους επαγγελματίες του τομέα, και, αφετέρου, ότι το κοινό στο κρίσιμο έδαφος, ήτοι τις χώρες της Μπενελούξ, την Πορτογαλία και τη Γαλλία, δεν είναι αποκλειστικώς γαλλόφωνο.

57 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα, αντιθέτως προς την εκδοχή που έγινε δεκτή με την προσβαλλομένη απόφαση, ότι υφίσταται υψηλός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των δύο συγκρουομένων σημάτων.

58 Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, του υψηλού βαθμού ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων και, αφετέρου, του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των οικείων προϊόντων, οι μεταξύ τους διαφορές δεν αρκούν για να αρθεί ο κίνδυνος συγχύσεως κατά την αντίληψη του σχετικού κοινού.

59 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι υφίσταται κίνδυνος να οδηγηθεί το κοινό αυτό να πιστεύσει ότι τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα συγκρουόμενα σήματα, προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες επιχειρήσεις.

- 60 Τέλος, η ύπαρξη αυτού του κινδύνου συγχύσεως ενισχύεται περαιτέρω από το γεγονός ότι το σχετικό κοινό σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, είναι δε αναγκασμένο να εμπιστεύεται στην ατελή εικόνα τους που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του [προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. ΙΙ-2939, σκέψη 37].
- 61 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ των σημάτων ALREX και ARTEX.
- 62 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να γίνουν δεκτές. Κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε την καταδίκη της παρεμβαίνουσας στα δικαστικά έξοδα, η παρεμβαίνουσα πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ίδια.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Φεβρουαρίου 2003 (υπόθεση R 370/2002-3).**
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.**
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

García-Valdecasas